

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 117.339 van 20 maart 2003

A. 78.887/XIII-726

- In zake:
1. **BONNEL** Jean-Jacques,
 2. **COLDERS** Pierre,
 3. **DE HAUWER** Prosper,
 4. **DE LATTRE** Monique,
 5. **DELLERE-DELVOYE** Louise,
 6. **DE MAEGHT** Philemondus,
 7. **DE MAUBEUGE** Josiane,
 8. **DE MAUBEUGE** Richard,
 9. **HAUTAIN** Huguette,
 10. **HINNEKENS-MUYLLE** Christiane,
 11. **HOUTMEYERS** Alain,
 12. **de naamloze vennootschap FEDERALE IMMOBILIËNVENNOOTSCHAP VAN HET BOUWBEDRIJF,**
 13. **de MOLINARI** André,
 14. **PARIDAENS** Serge,
 15. **PAUWELS** Jean-Louis,
 16. **PULINCKX** Raymond,
 17. **de vereniging zonder winstoogmerk ZUSTERS FRANCISCANESSEN MISSIONARISSEN VAN MARIA,**
 18. **STEVENS** Gisèle,
 19. **TECHTCHEROFF** Daniel,
 20. **VANPAESSCHEN** Guillaume,
 21. **VRANCKS** Gustave,

die alle woonplaats hebben gekozen bij
Mr. Martin DENYS, advocaat,
Grotehertstraat 12
1000 Brussel,

tegen:

het Brussels Hoofdstedelijk Gewest,
vertegenwoordigd door zijn Regering,

dat woonplaats heeft gekozen bij

Mr. Marc UYTTENDAELE, advocaat,
Kapitein Crespelstraat 2-4
1050 Brussel.

Tussenkommende partij:

de gemeente Anderlecht.

DE RAAD VAN STATE, XIIIe KAMER,

Gezien het op 9 juni 1998 ingediende verzoekschrift, waarbij Jean-Jacques BONNEL, Pierre COLDERS, Prosper DE HAUWER, Monique DE LATTRE, Louise DELLERE-DELVOYE, Philemondus DE MAEGHT, Josiane DE MAUBEUGE, Richard DE MAUBEUGE, Huguette HAUTAIN, Christiane HINNEKENS-MUYLLE, Alain HOUTMEYERS, de naamloze vennootschap FEDERALE IMMOBILIËNVENNOOTSCHAP VAN HET BOUWBEDRIJF, André de MOLINARI, Serge PARIDAENS, Jean-Louis PAUWELS, Raymond PULINCKX, de vereniging zonder winstoogmerk ZUSTERS FRANCISCANESSEN MISSIONARISSEN VAN MARIA, Gisèle STEVENS, Daniel TECHTCHEROFF, Guillaume VANPAESSCHEN en Gustave VRANCKX de nietigverklaring vorderen van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 6 oktober 1997 waarbij het Scheutbos te Sint-Jans-Molenbeek en Anderlecht als landschap wordt beschermd;

Gezien het op 18 september 1998 ingediende verzoekschrift, waarbij de gemeente Anderlecht vraagt als tussenkommende partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikking van 21 oktober 1998, waarbij die tussenkomst wordt toegestaan;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het veerslag van de heer QUINTIN, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 10 september 2002, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 28 januari 2003, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 27 februari 2003;

Gehoord het verslag van de heer DAOUT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker D. TECHTCHEROFF, van Mr. J. de LANNOY, loco Mr. M. DENYS, advocaat, die voor de verzoekende partijen verschijnt, van Mr. N. WEINSTOCK, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, en van Mr. B. RONSE, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer QUINTIN, eerste auditeur-afdelingshoofd;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep:

1. Op 21 oktober 1992 stelt de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen voor om de procedure aan te vatten om het Scheutbos te Sint-Jans-Molenbeek als landschap te beschermen. Het voorstel steunt op een grondige studie met als titel "Het Scheutbos - een te beschermen seminatuurlijk landschap" verricht door het team "CEBO/SCHOUTBOS".

2. Bij haar besluit van 16 februari 1995 stelt de Brusselse Hoofdstedelijke Regering de procedure in om het Scheutbos als landschap te beschermen wegens zijn wetenschappelijke, sociale, esthetische en historische waarde, die aangegeven wordt in de toelichting die als bijlage bij het besluit gevoegd is, en wat betreft de kadastraal bekende percelen die daarin opgesomd worden. Artikel 2 van het besluit voorziet in een vrijwaringszone terwijl bij artikel 3 bijzondere behoudsvoorwaarden worden opgelegd. Dat besluit wordt bij wijze van vermelding bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 7 oktober 1995.

3. Van het besluit van 16 februari 1995 wordt kennis gegeven aan de 225 eigenaars van onroerende goederen die in dat landschap gelegen zijn en daarbij worden zij ervan op de hoogte gebracht dat zij over vijfenveertig dagen beschikken om hun opmerkingen over de geplande bescherming mee te delen. In de aanhef van het bestreden besluit wordt aangegeven dat 144 eigenaars hun opmerkingen binnen de gestelde termijn hebben ingezonden.

4. Op 31 oktober 1995 schrijft de gemeente Anderlecht aan de dienst Monumenten en Landschappen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een brief waarin ze stelt dat het volgens haar niet verantwoord is om in het beschermd gebied of in de vrijwaringszone percelen op te nemen die vanuit stedenbouwkundig oogpunt duidelijk bestemd zijn voor woningbouw, hetgeen - zo schrijft ze - bevestigd zou worden door het gewestplan en het Gewestelijk Ontwikkelingsplan (GewOP). Ze stelt voor de grens van de "vrijwaringszone" terug te brengen tot het verlengde van de Aubadestraat en de grens van het "beschermd gebied" terug te brengen tot het verlengde van de Idyllestraat. Bij de brief zou een plan "samen met onze voorstellen" gevoegd zijn.

5. Het college van burgemeester en schepenen van Sint-Jans-Molenbeek zou volgens de aanhef van het bestreden besluit op 7 maart 1997 een gunstig advies uitgebracht hebben; dat advies is niet in de debatten gebracht.

6. Op 24 maart 1997 schrijven de voorzitter en de secretaris van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen aan de Minister-President van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een brief waarin ze stellen dat de genoemde commissie het beschermingsdossier onderzocht heeft op haar vergadering van 19 maart 1997 en vraagt dat haar beschermingsvoorstel bekrachtigd wordt met een beschermingsbesluit. In de brief wordt daaraan het volgende toegevoegd:

" De vraag van de gemeente Anderlecht om de oppervlakte van het beschermingsgebied in te perken, kan immers niet in overweging worden genomen daar ze zou leiden tot de verdwijning van het moerassig gebied - gelegen in het verlengde van de Aubadestraat - dat een onlosmakelijk onderdeel vormt van een relict van het landelijke landschap van het Gewest en van essentieel belang is voor het behoud van de ecologische en biologische diversiteit van die plaats. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Jans-Molenbeek, zijnerzijds, heeft op 7 maart 1997 een gunstig advies uitgebracht.

Wat de opmerkingen betreft die door 144 van de eigenaars gemaakt zijn, zij erop gewezen dat de meeste van de aangevoerde argumenten duiden op een slechte kennis van het landschap, zowel uit historisch oogpunt als uit ecologisch oogpunt, en op een slecht begrip van de verordeningen en wettelijke bepalingen inzake ruimtelijke ordening en bescherming van het erfgoed, zodat onze

Vergadering zich aansluit bij het ontwerp van weerlegging der argumenten dat door de dienst Monumenten en Landschappen is voorgesteld.

Overigens is het wetenschappelijk, historisch en sociaal belang aangetoond in de motivering die door de dienst Monumenten en Landschappen is opgesteld en die als bijlage bij het besluit van 16 februari 1995 gaat."

7. Op 6 oktober 1997 besluit de Brusselse Hoofdstedelijke Regering om het Scheutbos als landschap te beschermen wat betreft de kadastraal bekende percelen die ze opsomt, te voorzien in een vrijwaringszone en bijzondere behoudsvoorwaarden op te leggen. De verzoekers beweren dat van dit besluit aan hen geen kennis is gegeven en het administratief dossier bevat geen spoor van een kennisgeving ervan aan de eigenaars.

8. Dit besluit van 6 oktober 1997, dat de bestreden handeling is, is bij wijze van vermelding bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 9 april 1998. Het luidt als volgt:

" **BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING TOT BESCHERMING ALS LANDSCHAP VAN HET SCHEUTBOS GELEGEN TE SINT-JANS-MOLENBEEK EN TE ANDERLECHT.**

De Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

Gelet op de ordonnantie van 4 maart 1993 inzake het behoud van het onroerende erfgoed, inzonderheid de artikels 22 en 23;

Gelet op het besluit van de Regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 16 februari 1995 houdende opening van de procedure tot bescherming als landschap van het Scheutbos te Sint-Jans-Molenbeek en te Anderlecht;

Overwegende dat op 31 mei 1995 het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Anderlecht zijn opmerkingen heeft te kennen gegeven. Het is van mening dat het niet gerechtvaardigd is om binnen de beschermingszone terreinen op te nemen die stedenbouwkundig gezien duidelijk bestemd zijn voor de bouw van woningen. Het college stelt dan ook voor de beschermingsgrens terug te brengen tot aan de Idyllestraat in Molenbeek;

Gelet op het gunstig advies van het College van Burgemeester en Schepenen van Sint-Jans-Molenbeek uitgebracht op 7 maart 1997;

Overwegende dat de 225 eigenaars van het landschap van het Scheutbos op de hoogte zijn gebracht;

Overwegende dat 81 eigenaars geen opmerkingen hebben te kennen gegeven;

Overwegende dat 144 eigenaars hun opmerkingen te kennen hebben gegeven binnen de vereiste termijn en dat deze als volgt kunnen worden samengevat:

1/ De historische waarde van het landschap, en meer bepaald het feit dat het gaat om de plaats waar in 1695 het bombardement van Brussel door maarschalk de Villeroy georganiseerd werd, gaat slechts enkele geleerden aan, is niet zichtbaar ter plaatse en niet verifieerbaar;

- 2/ De historische waarde van het eikenbos-haagbeukenbos neemt af zodra er niet meer gegraasd wordt;
- 3/ De esthetische waarde van het landschap is relatief en middelmatig;
- 4/ Het landelijk karakter van het landschap zou kunnen behouden blijven bij een verkaveling door te verplichten lage en ver uit elkaar gelegen huizen te bouwen;
- 5/ Het is niet noodzakelijk een dergelijk landelijk landschap te bewaren aangezien dergelijke landschappen ook in het Vlaams Gewest bestaan;
- 6/ Een eenvoudige opsomming van het aantal aanwezige dier- en plantensoorten rechtvaardigt niet de wetenschappelijke waarde van het landschap;
- 7/ De aanwezigheid van de Europese kanarie en de sperwer is niet opmerkelijk;
- 8/ De bescherming van het landschap betekent de inbezitneming en onteigening van bouwgronden ten voordele van het Brussels Gewest. Het is duidelijk dat het Gewest er een nieuw "gewestelijk park" wil creëren zonder de eigenaars ook maar de minste vergoeding toe te kennen;
- 9/ De bescherming van een goed heeft tot doel de eigenaar erfdienstbaarheden van openbaar nut op te leggen, in de vorm van verboden. Vanaf dat ogenblik is het verplichte onderhoud van de bomen illegaal;
- 10/ Het inzetten van de procedure tot bescherming van het landschap kan niet worden aangenomen omdat dit ingaat tegen de stedenbouwkundige bepalingen die van toepassing zijn voor dit landschap;
- 11/ Dit voorstel tot bescherming is onvoldoende gerechtvaardigd;

Deze opmerkingen kunnen als volgt worden tegemoet gekomen:

1/ Zoals blijkt uit een oude gravure gepubliceerd in "Histoires des environs de Bruxelles" (Wauters A., Eerste Boek, uitg. Culture et Civilisation, Brussel, 1971) was het Scheutbos ontegensprekelijk een vestigingsplaats van de artillerietroepen van maarschalk de Villeroij tijdens het bombardement van Brussel. De auteur preciseert dat deze artilleriebatterijen voorbij de hoeve van Ransfort (Ninoofsesteenweg) gelegerd waren. Wat de verrouwelijkheid van deze informatie aangaat, is het zo dat de media doorgaans veel aandacht schenkt aan de bescherming van een landschap. Dit maakt het mogelijk een groot publiek in te lichten over de kenmerken van beschermde goederen en meer bepaald over dit stuk van de geschiedenis dat bijzonder zware gevolgen had voor Brussel en zijn heropbouw;

2/ Op het westelijke deel van het eikenbos-haagbeukenbos wordt heden gegraasd. Het heeft zijn voorvaderlijke fysionomie behouden, wat zijn bescherming dan ook rechtvaardigt. Deze vegetale formatie is het resultaat van menselijke arbeid; ze is uniek in het Brussels Gewest en kan eeuwig blijven behouden. Anderzijds bezit het aanpalende bos een uitzonderlijke bosflora die qua soorten tot de rijkste van alle boslandschappen in het Gewest behoort;

3/ Het landschap heeft bijzondere esthetische kenmerken en is absoluut uniek in het Brussels Gewest. Het landschap heeft een bosrijk karakter bestaande uit weiden, velden, hagen en bosjes en is dan ook nergens anders te vinden in het

Brussels Gewest. Bovendien is het zicht er onbelemmerd en heeft men van hieruit uitzicht op de omringende stad. Het feit dat het hier om een uniek en onvervangbaar landschap gaat, bewijst de landschappelijke waarde van het goed;

4/ Er moet een onderscheid gemaakt worden tussen het landelijk karakter en het groen karakter van een landschap. Verkaveling leidt immers noodzakelijkerwijze tot de verdwijning van het landelijk of plattelandskarakter. Dit karakter kan omschreven worden als een coherent landschappelijk geheel bestaande uit een afwisseling van open velden en weiden omringd door groene vegetatie, groepjes bomen, stukken haag ... Het is onjuist te beweren dat een verkaveling zelfs al is deze erg ruim, de landschappelijke waarde van een landschap kan behouden;

5/ Dit argument steunt nergens op aangezien de ordonnantie inzake het behoud van het onroerende erfgoed slechts van toepassing is in het Brussels Gewest. Men moet de waarde van een goed slechts rechtvaardigen binnen zijn respectievelijke gewestelijke grenzen;

6/ De aanwezigheid van 262 plantensoorten volstaat als argument voor wat betreft de wetenschappelijke waarde. Dit betekent immers dat één vierde van de in België bekende plantensoorten zich in het landschap van het Scheutbos bevindt. Een dergelijke rijkdom en diversiteit zijn uitzonderlijk. De volledige opsomming van de flora en fauna is ongerechtvaardigd in het kader van een beknopte beschrijving. Anderzijds werd aan de personen die hierom vroegen een volledige lijst gegeven van de soorten die aanwezig zijn in het landschap;

7/ De herhaalde aanwezigheid van de sperwer maakt het mogelijk het argument te weerleggen dat het om zwervende trekvogels gaat. De Europese kanarie is een zeldzame vogelsoort geworden die alleen maar regelmatig in het Scheutbos wordt waargenomen. Van de 90 vogelsoorten die in het Scheutbos werden waargenomen zijn deze twee enkel geciteerd om de uitzonderlijke waarde van het landschap te benadrukken;

8/ De bescherming is in geen enkel opzicht bedoeld om een gewestelijk park op te richten. Het heeft integendeel tot doel te zorgen voor het behoud van het gehele landschap van het Scheutbos;

9/ Het verplichte onderhoud van de bomen is slechts bedoeld ter herinnering aan de regels die door het burgerlijk wetboek worden opgelegd en de eigenaar verplichten zijn goed te onderhouden als een goede huisvader. Bovendien wordt een beschermingsbesluit dat de rechten van de eigenaar beperkt, slechts aangenomen wanneer blijkt dat het de enige dwingende maatregel is die voor de bescherming van het erfgoed kan zorgen. Het aannemen van een dergelijk besluit vergt meestal een lang vooronderzoek;

10/ Het beperkte rechtsgebruik dat de eigenaar mag uitoefenen op het landschap in kwestie vindt zijn oorsprong in het bouwverbod dat voortvloeit uit het Gewestelijk Ontwikkelingsplan (perimeter van grondreserve). De Regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest kan, in het kader van de bevoegdheden waarover hij beschikt krachtens de ordonnantie van 4 maart 1993 inzake het behoud van het onroerende erfgoed voor een bepaald eigendom afwijken van de stedenbouwkundige voorschriften. Ze versterkt de bescherming van het landschap in de zin van de stedenbouwkundige bepalingen aangezien ze voorziet dat in de toekomst elke wijziging van het landschap zal moeten worden goedgekeurd door de Regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De bescherming vervolledigt hier op harmonieuze wijze de stedenbouwkundige voorschriften die van toepassing zijn op het landschap in kwestie;

11/ De burger die betrokken is bij een bescherming moet in de beslissing die hem aangaat de motieven kunnen vinden op basis waarvan deze beslissing genomen is. Zodra het beschermingsbesluit kort maar duidelijk de redenen opsomt die deze maatregel rechtvaardigen is er aan deze verplichting voldaan. De plicht om de administratieve daden formeel te motiveren moet dan ook binnen de grenzen van het redelijke blijven. De motivering moet niet meer dan een aanwijzing van de omstandigheden zijn die de overheid ertoe hebben aangezet te handelen zoals ze gedaan heeft. Deze omstandigheden zelf moeten vermeld worden maar niet gedetailleerd. De motivatie zal het administratief dossier nooit vervangen, maar er wel naar verwijzen;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen uitgebracht op 19 maart 1997;

Op de voordracht van de Minister belast met Plaatselijke Besturen, Tewerkstelling, Huisvesting en Monumenten en Landschappen,

BESLUIT:

Artikel 1. - Wordt beschermd als landschap van het Scheutbos bekend ten kadaster te Sint-jans-Molenbeek, 4de afdeling, sectie C, 1ste blad, percelen 101a, 100a, 97, 98, 99, 52m, 52n, 54f, 54s (deel), 54f, 55, 56, 57, 46t, 46e2, 46s, 92, 94, 95, 96, 2de blad, percelen n/s 121/2, 121, 120, 117a, 118, 116a, 114d (deel), 114p2 (deel), 114r2 (deel), 114n2 (deel), 114h2 (deel), 114m2 (deel), 114a2 (deel), 114b2, 114d2 (deel), 114k2 (deel, 114c (deel), 111f; 119a, 109a, 111g, 111k, 111h, 110a, 123, 122, 147 (deel), 150f, 146, 144, 145, 129, 131, 130, 143 (deel), 132 (deel), 125b, 125c, 125d, 125^e, 108b, 103a, 102a, 102b, 106, 104a, 105a, 108c, 126, 128a, 127a, 107, 90, 91a, 91b, 91c, 4de blad, percelen n/s 89 (deel), 93, 93/2, 88, 87a, 87b, 86, 83a (deel), 85b, 58b10, 58n9, 58e10, 58f10, 58g10, 58d7, 58a7, 58f7, 58c7, 58m5, 58n5, 58d5, 58e5, 58f5, 58c6, 58b6, 58p5, 58n11, 58g6, 58i5, 58k5, 58b11, 58z6, 58y6, 58z4, 58a5, 58i8, 58k8, 58s5, 58f6, 58d10, 58c10, 62s4, 58t4, 58e6, 58d6, 62r4, 58/2, 58n, 58x 11, 58p, 58i11, 58f 11, 58p4, 58s, 58t, 58z11, 58v, 58w, 58k9 (deel), 58i9 (deel), 58y, 58m9 (deel), 58a2, 58b2, 58c2, 58m 11, 58k4, 58w 11, 58s3, 58t3, 58y 11, 58c3, 58b3, 58v10, 58w10, 58e3, 58f3, 58g3, 58h3, 62m2, 62i2, 62k2, 62h2, 62k8, 62g2, 62f2, 62e2, 62d2, 62f4, 62e4, 62d4, 62c4, 62a4, 62z3, 62y3, 62b4, 58m4, 58k3, 58i3, 58m3, 58n3, 58g11, 58e4, 58f4, 58g4, 58h4, 62v2, 62m8, 62t2, 62s2, 62r2, 62n8, 62p2, 62h8. 62n2, 58ell, 58w4, 58v4, 58s2, 58t2, 58a9, 58r10, 58r11, 58t10, 58x5. 58x2, 58y2, 58z2, 58a3, 5de blad, percelen n/s 134a (deel), 135a (deel), 135b (deel) en te Anderlecht, 2de afdeling, sectie A, 1ste blad, percelen 3v3, 3t3, 3r3, 3s3, 3p3, 3z3, 3d5, 3k5, 3m3, 3g5, 3g, 5n, 6t2, 3d3, 3c3, 3d4, 3c4, 3a3. 3z2, 3y2, 3x2, 2y, 2x, 2w, 2v, 2h2, 2t, 2s. 2z, 2a2, 2b2, 2c2, 2e2, 2f2, 2g2, 3k3, 3i3, 3n3, 3m5, 3h3, 3f3, 3e3, 3z4, 3y4, le2, ld2, lc2, 1g, 1y, 1v, 1 k2, 1t, 1 a2, 1g2, 1f2, 1 n, 1 m, 1 l, 1k, 1 p, 1r, lh2, 3b5, 3c5, 3w4, 3w2, 3a4, 3g4, 3n6, 3f4, 3x4, 2r, 2k2, 2c, 1^e, 1d wegens zijn wetenschappelijke historische en esthetische waarde, zoals nader bepaald in bijlage 1 van dit besluit.

Art. 2 - De vrijwaringszone met betrekking tot het in artikel 1 vermelde landschap omvat het geheel van de percelen en de wegen, en de gedeelten van de percelen en de wegen opgenomen in de omtrek, zoals afgebakend op het plan in bijlage II van dit besluit.

Art. 3 - De bijzondere behoudsvoorwaarden zijn de volgende:

- a) Het gebruik, de opslag of de aanmaak van stoffen die schadelijk kunnen zijn voor de ontwikkeling en de groei van de aanplantingen, de fauna en de flora of voor de kwaliteit van het water zijn verboden.

- b) Het plaatsen van reclameborden is verboden.
- c) Het aansteken van vuur onder de bomen is verboden.
- d) De opslag en bewaring van materialen, het storten van huisafval, vuilnis en afval van eender welke aard, is verboden.
- e) Het gewoon onderhoud van de bomen (het verwijderen van dode of gebroken takken, het verzorgen van beschadigde plekken) is verplicht.
- f) Het is verboden de bomen te gebruiken om er reclameborden of elektriciteitslijnen aan op te hangen.
- g) Het parkeren van voertuigen mag enkel op de plaatsen die daarvoor bestemd zijn.

Art. 4 - De minister bevoegd voor de monumenten en landschappen is belast met de uitvoering van dit besluit.

(...)

BIJLAGE 1 BIJ HET BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING TOT BESCHERMING ALS LANDSCHAP VAN HET SCHEUTBOS TE SINT-JANS-MOLENBEEK

Ligging: tussen de Palokestraat, Kasterlindenstraat, Toverfluitstraat, de Mettewielaan en de Ninoofsesteenweg.

Oppervlakte bij benadering: 50 ha

Beknorte beschrijving:

Het Scheutbos is een breed, zacht hellend terrein bovenaan de westelijke flank van de Zennevallei. De Leybeek ontspringt er en er bevindt zich een uitgestrekt moerassig wilgenbos met rietveld ten zuidoosten van het landschap. Het overige deel van het terrein bestaat hoofdzakelijk uit weiden die hier en daar omgeven worden door hagen. Het landschap heeft twee buurtwegen (nr. 22 en 23) die elkaar doorkruisen. In het noorden bevindt zich een eikenbos-haagbeukenbos.

Het Scheutbos was het strijdtoneel van de zogenaamde "Zwarte Woensdag" de dag dat Brussel in handen viel van Lodewijk van Maele, graaf van Vlaanderen, op 17 augustus 1356.

In 1695 werd Brussel gebombardeerd vanuit de hoeve van Ransfort aan de rand van de Ninoofsesteenweg door de troepen van maarschalk de Villeroy, die verzameld waren in het Scheutbos.

Een eikenbos-haagbeukenbos met weiden getuigt nog van een zeer oude vorm van bosgebruik die ook terug te vinden is op de schilderijen van Breugel maar bijna totaal verdwenen is op het huidige platteland.

Het gehele landschap wordt gevormd door een zachte helling met weiden onderbroken door hagen en rijen wilgen en met een moerassige zone. Het uitzicht is interessant, zowel op het landschap zelf als op de stad.

De aanwezigheid van verschillende biotopen - open (weiden, rietvelden), gesloten (bossen, struikgewas) en groene heggen resulteert in een afwisselende flora (262 plantensoorten, 25 soorten paddestoelen) en een erg interessante fauna, waaronder de haas, de sperwer en de Europese kanarie, die erg zelden

zijn in het gewest. Men vindt er ook 25 vlindersoorten en er werden al 77 insectsoorten geïnventariseerd in het landschap, waaronder de grote groene sprinkhaan.

De wegen in het landschap maken mooie wandelingen mogelijk, die voortgezet kunnen worden in het gewestelijk park van het Scheutbos, zij het in een andere, meer landelijke stijl.

Waarde van het goed volgens de maatstaven zoals bepaald in artikel 2, 1/, van de ordonnantie van 4 maart 1993 inzake het behoud van het onroerende erfgoed:

De wetenschappelijke waarde ligt in de aanwezigheid van 262 plantsoorten. Nagenoeg één vierde van alle plantensoorten in België bevinden zich dus in het Scheutbos. Deze rijkdom en diversiteit zijn uitzonderlijk.

De esthetische waarde: het landschap bezit opmerkelijk esthetische en absoluut unieke kenmerken voor het Brussels Gewest. Een dergelijk landschap met een bosrijk karakter, bestaande uit weiden, velden, heggen en bosjes is nergens anders in het Brussels Gewest terug te vinden. Bovendien is het zicht er onbelemmerd en biedt het landschap uitzicht op de omringende stad. Het feit dat het om een uniek en onvervangbaar landschap gaat, bewijst de landschappelijke waarde van het goed.

De historische waarde: het eikenbos-haagbeukenbos wordt heden gebruikt als grasweide en heeft zijn voorvaderlijke fysionomie behouden. Dit rechtvaardigt dan ook zijn bescherming. Deze vegetale formatie die het resultaat van menselijke arbeid is, is uniek in het Brussels Gewest en kan eeuwig blijven bewaard. Anderzijds bezit het aanpalende bos een uitzonderlijke woudflora die qua soorten tot de rijkste boslandschappen van het Brussels Gewest behoort. Bovendien was het Scheutbos de vestigingsplaats van de artillerietroepen van maarschalk de Villeroy tijdens het bombardement van Brussel";

Overwegende dat de verzoekende partijen een eerste middel ontleen aan schending van artikel 18 van de ordonnantie van 4 maart 1993 inzake het behoud van het onroerende erfgoed, van artikel 36 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen, van artikel 69 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en van de algemene beginselen van rechtszekerheid en behoorlijk bestuur; dat zij aanvoeren dat de bestreden handeling alleen door Minister Charles PICQUE ondertekend is, terwijl krachtens artikel 18 van de ordonnantie waarnaar in het middel verwezen wordt, de beschermingsbesluiten worden vastgesteld door de Executieve en, krachtens artikel 69 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, "(elke Regering) onverminderd de door haar toegestane delegaties, 'collegiaal' beraadslaagt, volgens de in Ministerraad toegepaste procedure van de consensus, over alle zaken die tot haar bevoegdheid behoren";

Overwegende dat de verzoekende partijen in hun memorie van wederantwoord, onder het mom het eerste middel van hun beroep uiteen te zetten, niet langer rechtstreeks kritiek uiten op de bevoegdheid van de steller van de

handeling, maar op de regelmatigheid van de ondertekening van het instrumentum, wat een probleem van authenticiteit en niet van geldigheid van de bestreden akte doet rijzen; dat zij daartoe de schending aanvoeren van artikel 11 van het besluit van 4 juli 1991 van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve tot regeling van haar werkwijze en tot regeling van de ondertekening van de akten van de Executieve, dat niet opgenomen is in de opsomming van de bepalingen waarvan de schending in het verzoekschrift tot nietigverklaring wordt gelaakt; dat het bijgevolg gaat om een nieuw middel, dat niet van openbare orde is en dat in het verzoekschrift tot nietigverklaring opgeworpen had kunnen worden; dat het te laat is aangevoerd en bijgevolg niet-ontvankelijk is;

Overwegende, wat het eerste middel van het verzoekschrift betreft, dat de verwerende partij op verzoek van de eerste auditeur-rapporteur de notificatie van de vergadering van 6 oktober 1997 tijdens welke de regering het ontwerp van besluit heeft goedgekeurd waarbij het Scheutbos als landschap wordt beschermd, de nota van de minister aan de regering en de notulen van een vergadering van 3 oktober 1997 waarop vertegenwoordigers van verschillende kabinetten aanwezig waren, heeft toegezonden; dat die documenten met zekerheid aantonen dat over het bestreden besluit beraadslaagd is binnen de Brusselse Hoofdstedelijke Regering; dat hieruit volgt dat de beslissing niet uitgaat van een minister die alleen optreedt; dat het middel ongegrond is;

Overwegende dat de verzoekende partijen een tweede middel ontleen aan schending van de voormelde ordonnantie van 4 maart 1993, inzonderheid van de artikelen 8, 19 en 23 ervan en van de algemene beginselen van rechtszekerheid en behoorlijk bestuur; dat zij betogen, ten eerste, dat de in de bestreden handeling opgenomen percelen, kadastraal bekend onder Sint-Jans-Molenbeek, 4^e afdeling, sectie C, nrs. 92, 94, 95, 96, en 114d2, niet vermeld waren in het ontwerp van beschermingsbesluit waarvan aan hen kennis was gegeven, dat, ten tweede, de in het ontwerp van beschermingsbesluit vermelde percelen, kadastraal bekend onder Sint-Jans-Molenbeek, 4^e afdeling, sectie C, nrs. 114 t2, 62p8, 59p, en onder Anderlecht, 2de afdeling, sectie A, nrs. 3k3 en 3b3, niet opgenomen zijn in het bestreden besluit en, ten derde, dat noch in het ontwerp van beschermingsbesluit, noch in het bestreden besluit gewag wordt gemaakt van de percelen kadastraal bekend onder Anderlecht, 2de afdeling, sectie A, nrs. 2q en 3i4, die toebehoren aan de vennootschap I.F.C., verzoekende partij vermeld onder 12, en die volgens het bijgevoegde plan opgenomen zijn binnen de omtrek van het beschermde gebied; dat zij betogen dat derhalve voor de voornoemde bij het kadaster bekende percelen niet de procedure, noch de formaliteiten bepaald bij de ordonnantie van 4 maart 1993 in acht genomen zijn terwijl de procedure voor het

opstellen van de beschermingsbesluiten en de formaliteiten die eraan verbonden zijn substantiële en op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereisten zijn en de beschermde plaatsen noodzakelijkerwijs gehelen moeten vormen;

Overwegende dat de aangevoerde onregelmatigheden van die aard zijn dat ze persoonlijk nadeel berokkenen aan de eigenaars van de percelen in kwestie; dat de percelen waarmee de in het middel gelaakte onregelmatigheden verband houden niet voorkomen in de lijst van de terreinen die in het verzoekschrift tot nietigverklaring worden opgesomd als eigendom van de verzoekende partijen, welke partijen niet stellen dat ze eigenaar zijn van een van de in het middel vermelde percelen en evenmin uitleggen in welk opzicht de voormelde onregelmatigheden, gesteld dat ze bewezen zijn, hen persoonlijk zouden hebben kunnen schaden; dat de omstandigheid dat het terrein in voorkomend geval een ondeelbaar geheel zou vormen niet voldoende grond oplevert opdat de eigenaar van welk perceel ook dat binnen dat terrein gelegen is ongeacht welke onregelmatigheid kan aanvoeren die uitsluitend verband houdt met bepaalde andere percelen die aangewezen of aanwijsbaar zijn; dat de omstandigheid dat het vormvereiste dat volgens het middel niet op regelmatige wijze is vervuld, een substantieel vormvereiste is, onvoldoende is om het persoonlijk belang aan te tonen dat de verzoekende partijen zouden hebben bij het aanvoeren van een beweerde onregelmatigheid die hen niet treft, aangezien het geen vormvereiste is dat de openbare orde raakt; dat de verzoekende partijen niet aantonen dat ze er persoonlijk belang bij hebben die onregelmatigheid aan te voeren; dat het middel niet-ontvankelijk is;

Overwegende dat de verzoekende partijen een derde middel ontleen aan schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen alsook aan onjuiste of gebrekkige motivering; dat ze erop wijzen dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Anderlecht in zijn opmerkingen van 31 mei 1995 oordeelt "dat het niet gerechtvaardigd is om binnen de beschermingszone terreinen op te nemen die stedenbouwkundig gezien duidelijk bestemd zijn voor de bouw van woningen en dan ook voorstelt de beschermingsgrens terug te brengen tot aan de Idyllestraat in Molenbeek"; dat ze uiteenzetten dat de bestreden handeling het hele landschap beschermt zonder rekening te houden met het ongunstig advies van de gemeente Anderlecht, die heeft voorgesteld om het beschermde gebied te verkleinen, en vooral zonder de motieven op te geven die de overheid ertoe hebben gebracht van dat advies af te wijken; dat ze uiteenzetten dat het zaak was van de overheid in een afdoende motivering uit te

leggen waarom ze de bezwaren en het voorstel van de gemeente Anderlecht niet gegrond heeft geacht;

Overwegende dat in het middel, zoals het in het verzoekschrift geformuleerd is, alleen wordt gelaakt dat in de motivering van het bestreden besluit niet wordt geantwoord op het advies van de gemeente Anderlecht; dat de verzoekende partijen in hun memorie van wederantwoord andere kritische opmerkingen maken over de uitdrukkelijke motivering van het bestreden besluit, inzonderheid in verband met de beantwoording van de bezwaarschriften; dat die kritische opmerkingen een nieuw middel vormen dat te laat is aangevoerd en bijgevolg niet-ontvankelijk is, aangezien het niet van openbare orde is en het in het verzoekschrift tot nietigverklaring aangevoerd had kunnen worden;

Overwegende, in verband met de grief die ontleend wordt aan de omstandigheid dat in de motivering van het bestreden besluit niet geantwoord wordt op het advies van de gemeente Anderlecht, dat de schepen van Stedenbouw "in opdracht" en de waarnemend secretaris van de gemeente Anderlecht op 31 oktober 1995 aan de dienst Monumenten en Landschappen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest het volgende hebben geschreven:

" Krachtens artikel 21, § 1, van de ordonnantie van 4 maart 1993 inzake het behoud van het onroerende erfgoed verzoeken wij u hierbij onze opmerkingen te vinden in verband met de bescherming van het Scheutbos als landschap, wat het gedeelte aan de Ninoofsesteenweg betreft.

Wij vinden het niet verantwoord om in het beschermd gebied of in de vrijwaringszone percelen op te nemen die, vanuit stedenbouwkundig oogpunt duidelijk bestemd zijn voor woningbouw.

Dit standpunt wordt bevestigd door het gewestplan en het GewOP.

Wij stellen voor de grens van de vrijwaringszone terug te brengen tot het verlengde van de Aubadestraat en de grens van het beschermd gebied terug te brengen tot het verlengde van de Idyllestraat.

Bij deze brief voegen wij uw plan samen met onze voorstellen";

Overwegende dat de verzoekende partijen niet aantonen en trouwens niet eens beweren eigenaar te zijn van een of meer percelen van het gebied dat volgens het voorstel van de gemeente Anderlecht aan het beschermde gebied moest worden onttrokken; dat ze dus niet aantonen dat ze belang hebben bij het middel, zodat het middel niet-ontvankelijk is;

Overwegende dat de verzoekende partijen een vierde middel ontlenen aan schending van artikel 1 van het Aanvullend protocol bij het Verdrag

tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, van de artikelen 2 en 18 van de ordonnantie van 4 maart 1993, van het gewestplan dat is vastgesteld bij koninklijk besluit van 28 november 1979 en van de algemene beginselen van rechtszekerheid en behoorlijk bestuur; dat zij uiteenzetten dat bij de bestreden handeling, na een procedure die op 16 februari 1995 is opgestart, het Scheutbos als beschermd landschap wordt aangewezen, waarbij geoordeeld wordt dat het deel uitmaakt van het onroerend erfgoed van Brussel en bijgevolg een historisch, archeologisch, artistiek, esthetisch, wetenschappelijk, sociaal, technisch of folkloristisch belang heeft; dat ze aanvoeren dat hoewel de wet op het behoud van monumenten en landschappen sedert 7 augustus 1931 bestaat, de overheid van 1931 tot 1995, dat wil zeggen gedurende 64 jaar, nooit geoordeeld heeft dat het Scheutbos het waard was als beschermd landschap aangewezen te worden, en dat ze integendeel handelingen heeft gesteld waaruit blijkt dat het Scheutbos geen enkel bijzonder belang heeft; dat ze in dit verband de volgende omstandigheden aanvoeren:

- " - reeds in 1940 heeft ze aanvaard dat het zuidelijke deel van het Scheutbos opgedeeld werd in een veelheid van bouwkwakels;
- reeds in 1940 heeft ze niet geaarzeld het bedrag van de belastingen die door de meerderheid van de eigenaars in het Scheutbos verschuldigd waren te berekenen op basis van de waarde van hun eigendom als bouwgrond;
- op 29 maart 1976 heeft ze, met haar besluit tot vaststelling van het ontwerp-gewestplan, officieel erkend dat het Scheutbos bedoeld was als bouwterrein doordat het als reservegebied werd opgenomen;
- op 28 november 1979 heeft ze, met haar besluit tot vaststelling van het gewestplan, besloten om het Scheutbos als reservegebied te behouden";

Overwegende dat de verzoekende partijen in hun memorie van wederantwoord bij de uiteenzetting van hun middel stellen dat de ordonnantie van 4 maart 1993, waaraan bij het bestreden besluit uitvoering is gegeven, in strijd is met het recht op bescherming van eigendom dat gegarandeerd wordt door artikel 1 van het Aanvullend protocol waarnaar in het middel wordt verwezen, alsook door artikel 16 van de Grondwet en zulks doordat niet meer voorzien is in een schadevergoeding, terwijl "velen gewezen hebben op de inmengingen die neerkomen op gedwongen afstanden van het eigendomsrecht welke krachtens de ordonnantie van 4 maart 1993 mogelijk zijn";

Overwegende dat de in het middel genoemde bepalingen niet tot gevolg kunnen hebben dat de "overheid" niet meer het recht zou hebben een procedure tot bescherming op te starten omdat er zoveel tijd is verlopen sedert de goedkeuring van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen; dat de omstandigheid dat de overheid niets heeft gedaan gedurende de periode tussen de inwerkingtreding van die wet en het opstarten van de

omstreden beschermingsprocedure evenmin kan leiden tot de conclusie dat uit de "vertraging" blijkt dat er geen belang is bij de bescherming, temeer daar wat het historisch belang betreft, bijvoorbeeld, dat belang alleen door het verstrijken van de tijd kan ontstaan; dat het wetenschappelijk, historisch en esthetisch belang op grond waarvan het landschap beschermd is, door de verzoekende partijen niet rechtstreeks en concreet wordt betwist;

Overwegende dat de verzoekende partijen geen enkel bewijsstuk indienen tot staving van hun beweringen betreffende de handelingen waaruit volgens hen blijkt dat "de overheid van 1931 tot 1995, dat wil zeggen gedurende 64 jaar, nooit geoordeeld heeft dat het Scheutbos het waard was als beschermd landschap aangewezen te worden (en) dat ze integendeel handelingen heeft gesteld waaruit blijkt dat het Scheutbos geen enkel bijzonder belang heeft";

Overwegende dat artikel 1 van het Aanvullend Protocol bij het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden als volgt luidt:

" Alle natuurlijke of rechtspersonen hebben recht op het ongestoord genot van hun eigendom. Niemand zal van zijn eigendom worden beroofd behalve in het algemeen belang en met inachtneming van de voorwaarden neergelegd in de wet en in de algemene beginselen van het internationaal recht.

De voorgaande bepalingen zullen echter op geen enkele wijze het recht aantasten dat een Staat heeft om die wetten toe te passen welke hij noodzakelijk oordeelt om toezicht uit te oefenen op het gebruik van eigendom in overeenstemming met het algemeen belang of om de betaling van belastingen of andere heffingen en boeten te verzekeren";

Overwegende dat de verzoekende partijen, aan wie geen eigendommen ontnomen zijn, niet preciseren in welk opzicht het bestreden besluit een schending zou inhouden van die bepaling, waarin uitdrukkelijk de mogelijkheid wordt opengelaten om toezicht uit te oefenen op het gebruik van goederen in overeenstemming met het algemeen belang;

Overwegende dat de verzoekende partijen in casu niet aangeven welke nieuwe beperkingen ze naar eigen zeggen ondergaan ten gevolge van de bescherming, waarvoor geen schadeloosstelling mogelijk is en die wegens hun omvang gecompenseerd hadden moeten worden door een schadeloosstelling; dat in casu in het bestreden besluit niet de bijzondere voorwaarden zijn opgenomen die in het besluit van 16 februari 1995 van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering tot instelling van de beschermingsprocedure beperkingen oplegden aan het recht om op die plaats inrichtingen of bouwwerken op te richten, terwijl het verbod op

motorvoertuigen evenmin vermeld wordt, welke voorwaarden beschouwd konden worden als bijzonder nadelig voor de eigenaars; dat de gevolgen van de bescherming aldus alleen geregeld zijn bij artikel 27 van de ordonnantie van 4 maart 1993 en de overige bijzondere beschermingsvoorwaarden, waartegen de verzoekers geen enkel bezwaar inbrengen;

Overwegende dat het Scheutbos volgens het koninklijk besluit van 28 november 1979 tot vaststelling van het gewestplan van de Brusselse agglomeratie in een reservegebied ligt; dat artikel 6.4.4. van dat besluit als volgt luidt:

" Deze gebieden vormen grondreserves.

Zij worden in hun bestaande feitelijke toestand behouden zolang de noodzakelijkheid van hun bestemmingsverandering niet is aangetoond; de ordening ervan wordt vastgesteld bij een gemeentelijk plan van aanleg";

Overwegende dat niet wordt betwist dat de bestaande feitelijke toestand die aldus wordt gehandhaafd, die is van niet-bebouwde terreinen en dat die toestand geldt zolang niet is aangetoond dat de bestemming moet worden gewijzigd en zolang geen nieuw gemeentelijk plan van aanleg is goedgekeurd; dat men zich weliswaar kan indenken dat de terreinen in kwestie vroeger voorbestemd waren om te worden bebouwd, maar dat zij die bestemming hoe dan ook verloren zouden hebben door de goedkeuring van het gewestplan; dat dit gevolg weliswaar niet noodzakelijk definitief is, maar dat de herbestemming van het gebied afhankelijk is van de goedkeuring van een nieuw plan van aanleg;

Overwegende dat het Scheutbos volgens het gewestelijk ontwikkelingsplan (GewOP), dat is vastgesteld op 3 maart 1995, in een grondreserveperimeter en in een perimeter van culturele, historische of esthetische waarde of voor stadsverfraaiing ligt; dat bijzonder voorschrift nr. 9 van het GewOP betreffende de grondreserveperimeters als volgt luidt:

" Deze gebieden vormen grondreserves van gewestelijk belang.

Zij worden in hun bestaande feitelijke toestand behouden zolang de noodzakelijkheid van hun herbestemming niet werd aangetoond en niet werd vastgesteld door de Regering.

Bovendien kan de bestemming van de ruimten met hoge biologische waarde, gelegen binnen deze perimeters, enkel verwezenlijkt worden voor zover aangetoond werd dat het onmogelijk is elders terreinen te vinden voor de overwogen bestemmingen.

De ordening ervan wordt bij bijzonder bestemmingsplan vastgesteld volgens de bepalingen van de artikelen 60 tot 65 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw";

Overwegende dat, bij een besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 6 oktober 1997 tot vastlegging van het ontwerp van gewestelijk ontwikkelingsplan tot wijziging van het gewestelijk ontwikkelingsplan, vastgelegd op 3 maart 1995 door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, het gebied op het GewOP wordt bestemd als een perimeter voor groene ruimten en op het gewestplan wordt bestemd als een gebied voor groene ruimten, terwijl wordt bepaald dat het onder voorschrift 4.3. van de schriftelijke stedenbouwkundige voorschriften valt; dat in de aanhef van dat besluit, dat op dezelfde dag is goedgekeurd als het bestreden beschermingsbesluit maar dat op 4 februari 1998 in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt, dus vóór dat beschermingsbesluit, wordt geoordeeld dat een bestemming als perimeter voor groene ruimte, om zo het Scheutbos te behoeden voor bebouwing, noodzakelijk is wegens de uitzonderlijke kwaliteit van de betrokken terreinen;

Overwegende dat groengebieden krachtens artikel 10 van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 16 juli 1998 betreffende de algemene voorstelling van het ontwerpplan en van het gewestelijk bestemmingsplan in hoofdzaak bestemd zijn voor beplanting, ontspannings- en openluchtactiviteiten; dat het plan de bijzondere voorwaarden bepaalt waaronder deze gebieden voor andere activiteiten bestemd kunnen worden;

Overwegende dat het Scheutbos volgens het gewestelijk bestemmingsplan, dat bij het besluit van 3 mei 2001 is goedgekeurd, in een groengebied van culturele, historische, esthetische waarde of voor stadsverfraaiing ligt; dat artikel F.10 van de bepalingen betreffende de bodembestemming van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 3 mei 2001 tot goedkeuring van het gewestelijk bestemmingsplan als volgt luidt:

" Die gebieden (de groengebieden) zijn bestemd voor het behoud en het herstel van het natuurlijk milieu.

Ze zijn in hoofdzaak bestemd voor vegetatie en wateroppervlakken die de hoofdbestanddelen van het landschap vormen. Ze worden onderhouden of ingericht om de wetenschappelijke of esthetische waarde ervan te vrijwaren of om de sociale of opvoedkundige functie ervan te vervullen.

Mogen enkel worden toegelaten, de handelingen en werken die volstrekt noodzakelijk zijn voor de bestemming van die gebieden of die de sociale functie ervan rechtstreeks aanvullen zonder dat de eenheid of de wetenschappelijke, opvoedkundige of esthetische waarde van dat gebied in het gedrang kan worden gebracht.

Voor die gebieden kunnen, mits bijzonder bestemmingsplan, de voorschriften gelden welke van toepassing zijn op de andere gebieden voor groene ruimten, met uitsluiting van de begraafplaatsgebieden en de gebieden voor sport- of vrijetijdsactiviteiten in de open lucht";

Overwegende dat de omstandigheid dat momenteel niet kan worden verkaveld of gebouwd, voortvloeit uit de plannen van aanleg; dat artikel 79 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 voorziet in een regeling voor de vergoeding van waardeverminderingen wanneer een bouw- of verkavelingsverbod dat naar aanleiding van een bindend plan wordt opgelegd, een einde maakt aan het gebruik waarvoor een eigendom benut wordt of normalerwijs bestemd is op de dag voordat het genoemde plan of ontwerpplan in werking treedt, voor zover de bepalingen van dat plan verordenende en bindende kracht hebben; dat het in het middel geformuleerde bezwaar, zoals het in de memorie van wederantwoord gepreciseerd wordt, valt onder de exclusieve bevoegdheid van de gewone hoven en rechtbanken; dat het middel ongegrond is;

Overwegende dat de verzoekende partijen een vijfde middel ontleen aan schending van artikel 19 van de ordonnantie van 4 maart 1993 en van de algemene beginselen van rechtszekerheid en behoorlijk bestuur; dat ze beweren dat "verscheidene verzoekers geen kennisgeving hebben ontvangen van het besluit van 16 februari 1995 waarbij de beschermingsprocedure is ingesteld" en aanvoeren dat "die kennisgeving verplicht is krachtens artikel 19 van de ordonnantie"; dat ze uiteenzetten dat "sommige verzoekende partijen, doordat ze niet in kennis zijn gesteld van het besluit houdende opening van de procedure tot bescherming, geen opmerkingen hebben kunnen indienen";

Overwegende dat in het verzoekschrift tot nietigverklaring geenszins wordt aangegeven welke verzoekende partijen geen kennisgeving ontvangen zouden hebben of voor welke verzoekende partijen de kennisgeving niet regelmatig zou zijn, noch waarin de onregelmatigheid die begaan zou zijn, zou bestaan; dat het middel niet-ontvankelijk is;

Overwegende dat de verzoekende partijen een zesde middel ontleen aan schending van de artikelen 22 en 24 van de ordonnantie van 4 maart 1993, alsook van de algemene beginselen van rechtszekerheid en behoorlijk bestuur; dat ze betogen dat "het bestreden besluit niet is bekendgemaakt of ter kennis is gebracht van de betrokkenen binnen twee jaar na de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van het besluit van 16 februari 1995 houdende opening van de procedure tot bescherming, terwijl artikel 24, § 1, tweede lid, 3/, van de (in het middel genoemde) ordonnantie bepaalt dat de Executieve, binnen de door haar gestelde termijn, het beschermingsbesluit ter kennis moet brengen van de eigenaars, en de beginselen van rechtszekerheid en behoorlijk bestuur inhouden dat de kennisgeving binnen de genoemde termijn van twee jaar moet geschieden zodat kan

worden nagegaan of de wet is nageleefd, hetgeen tot de conclusie leidt dat het bestreden besluit onwettig is, aangezien het niet binnen de wettelijke termijn ter kennis van de eigenaars is gebracht";

Overwegende dat artikel 22 van de voormelde ordonnantie van 4 maart 1993 het volgende bepaalt:

" De Executieve neemt het beschermingsbesluit van het goed dat tot het onroerende erfgoed behoort uiterlijk binnen twee jaar te rekenen vanaf de bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad* van het besluit om de beschermingsprocedure in gang te zetten of vanaf de kennisgeving ervan aan de eigenaar, indien deze eraan voorafgaat. Na deze termijn vervalt de procedure";

Overwegende dat het besluit van 16 februari 1995 tot instelling van de beschermingsprocedure bekendgemaakt is in het Belgisch Staatsblad van 7 oktober 1995; dat het bestreden besluit, dat van 6 oktober 1997 dateert, minder dan twee jaar na de bekendmaking van het besluit tot instelling van de beschermingsprocedure is uitgevaardigd; dat artikel 22 van de voormelde ordonnantie bovendien niet bepaalt dat het beschermingsbesluit op straffe van nietigheid binnen dezelfde termijn bekendgemaakt en ter kennis gebracht moet worden; dat, ten slotte, een eventuele onregelmatigheid in verband met de kennisgeving van een administratieve beslissing, gesteld dat die bewezen zou zijn, in principe geen invloed heeft op de wettigheid van die beslissing; dat het middel ongegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 3768,08 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen ten belope van elk 173,53 euro en ten laste van de tussenkomende partij ten belope van 123, 95 euro.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de
XIIIe kamer, op twintig maart tweeduizend drie door:

de Hr.	HANOTIAU,	kamervoorzitter,
Mevr.	GUFFENS,	staatsraad,
de Hr.	DAOUT,	staatsraad,
Mevr.	MALCORPS,	griffier.

De Griffier

De Voorzitter

M.-Chr. MALCORPS

M. HANOTIAU

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.